

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112207016
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1112207016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: Z. Č. B. F. U. B. , H. M. XX.XX.XXXX, C. N. R., R. F. Č.. XX, zastúpený JUDr. Ing. Jánom Popluhárom, narodený dňa 21.12.1981, bytom Bratislava, Hálava č.10, proti žalovanému: MetLife Europe designated activity company, Lower Hatch Street, On Hatch 20, Dublin, Írsko, konajúci prostredníctvom spoločnosti: MetLife Europe d.a.c., pobočka poisťovne z iného členského štátu EU, Bratislava, Pribinova č. 10, IČO: 47 257 105, zastúpený spoločnosťou RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Bratislava, Vysoká č. 2/B, IČO: 36 863 360, za ktorú koná Mgr. Ladislav Krechňák, JUDr. Dana Nemčíková, JUDr. Jaroslav Ružička, JUDr. Oszkár Világi, JUDr. Ján Azud, o zaplatenie sumy 3.014,73 €, s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 4. júna 2020, č.k. 4 C 62/2012-352, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 4. júna 2020, č.k. 4 C 62/2012-352, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 4.6.2020, č.k. 4 C 62/2012-352, vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nevyhovel tak žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.014,73 € spolu s príslušenstvom. Skutkovým základom bolo uzavretie poisťnej zmluvy dňa 18.8.2000 medzi žalobcom a žalovaným ako poisťovňou (Prvá Americko-Slovenská Poisťovňa, a.s.; predchádzajúce obchodné meno žalovaného), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal po dožití žalobcu 10 rokov vyplatiť mu čiastkovú sumu 169.999,-- € (5.642,93 €), žalobca návrh na uzavretie životného poistenia č. 600514 prijal. Po uplynutí 10 rokov, v mesiaci august 2010, žalovaný dohodnutú čiastočnú výplatu poisťnej sumy nevyplatil v plnej výške, ale len v sume 2.628,20 €; rozdiel v sume 3.014,73 € tak žalobca uplatňuje v predmetnom súdnom konaní. Listom zo dňa 17.3.2011 žalobca žalovaného vyzval na doplatenie sumy 3.014,73 €, ktorý odmietol vyhovieť jeho výzve dôvodiac, že čiastkové výplaty poisťnej sumy uvedené v poisťnej zmluve považoval len ako projekciu zhodnotenia jednotlivých čiastkových výplat poisťnej sumy a zahŕňali odhadovaný podiel na dodatkovom zisku a dodatkovvej hodnoty v čase príslušnej čiastkovej výplaty. Hodnoty čiastkovej výplaty poisťnej sumy nie sú garantované vzhľadom na to, že skutočné hodnoty podielu na dodatkovom zisku a dodatkovvej hodnoty závisia od vývoja ekonomiky. Nemôže sa vopred zaviazat' na určitú výšku zhodnotenia, keď vopred nepozná výšku budúcej inflácie, od ktorej závisí koeficient inflácie. V súčasnosti dosahované zhodnotenie je približne tretinové, než bolo odhadované v projekcii z roku 2000.

1.2. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 788 ods. 1, ods. 2, § 792 ods. 1, ods. 2, § 816 Občianskeho zákonníka. Skutkovo dôvodil tým, že otázka uzatvorenia poisťnej zmluvy sporná

nebola. Spornou otázkou boli podmienky upravujúce výšku čiastkových výplat. Bolo preukázané, že prostredníctvom poisťovacieho poradcu č. 210 S...A bol žalobcovi predložený návrh na uzavretie životného poistenia č. XXXXXX, ktorý žalobca prijal a podpísal dňa 18.8.2000. Predmetom návrhu bolo poistenie pre prípad smrti alebo viacnásobného dožitia na dobu 20 rokov. Poistná suma predstavovala 237.532,-- Sk, ročné poistné bolo dohodnuté v sume 19.700,-- Sk. Súčasne sa zmluvné strany dohodli na čiastkových výplatách poistnej sumy, pričom prvá výplata sa mala uskutočniť po desiatich rokoch od uzatvorenia poistnej zmluvy (v mesiaci august 2010), druhá čiastková výplata po pätnástich rokoch od uzatvorenia poistnej zmluvy (v mesiaci august 2015) a tretia, posledná, výplata po dvadsiatich rokoch od uzatvorenia zmluvy v sume 264.636,-- Sk. Súčasne v čl. 3 návrhu sa pri čiastkových výplatách uvádza odkaz na body 1 a 2 uvedených v rámci čl. 3, v ktorých sa výslovne uvádza, že hodnoty nie sú garantované vzhľadom na to, že skutočné hodnoty podielu na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnoty závisia od vývoja ekonomiky. Žalovaný vydal žalobcovi potvrdenie o uzatvorení poistnej zmluvy vo forme poistky č. XXXXXXXX zo dňa 8.9.2000, z ktorej vyplýva, že žalobca sa na základe poistnej zmluvy poistil pre prípad smrti alebo viacnásobného dožitia na sumu 237.532,-- Sk pri ročnom poistnom 16.984,-- Sk (základné poistenie) a pripoistení pre prípad smrti následkom úrazu, trvalej invalidity a oslobodenia od platenia poistného na sumu 237.532,-- Sk pri poistnom v sume 2.716,-- Sk (pripoistenie k základnému poisteniu). Ročné poistenie vrátane poplatkov predstavovalo sumu 20.000,-- Sk. V prípade základného poistenia bola garantovaná technická úroková miera vo výške 4,00 %. Žalobca dňa 19.8.2000 uhradil na účet žalovaného sumu 20.000,-- Sk, z toho 19.700,-- Sk predstavovalo prvé poistné. Súd dôvodil, že z obsahu poistnej zmluvy (čl. 3) vyplýva, že žalobca má nárok, za podmienok uvedených v poistnej zmluve, na čiastkovú výplatu poistného vo výške uvedenej v poistnej zmluve a zodpovedajúcej príslušnému výplatnému obdobiu, avšak výška výplaty podľa znenia zmluvy nie je žalovaným garantovaná, nakoľko výška výplaty sa odvíja od skutočnej hodnoty podielov na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnoty. Dodatkom k poistke č. XXXXXXXX sa nemení nárok žalobcu na čiastkovú výplatu, len sa matematickým vyjadrením stanovuje minimálna výška nároku poisteného na úhradu čiastkových výplat a to tak, že sa poistiteľ zaväzuje vyplatiť poistenému jednu tretinu (1/3) poistnej sumy, teda sumy súvisiace s príslušným výplatným obdobím uvedenej v poistnej zmluve navýšenej o podiel na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnoty (podiel na výnose). Teda výška čiastkovej výplaty je garantovaná a nárokovateľná len v rozsahu 1/3 zo sumy zodpovedajúcej príslušnému výplatnému obdobiu, v ostatnej časti nárok závisí od splnenia ekonomických ukazovateľov. Garantovaná je len posledná výplata a to poistné plnenie tvoriace podstatu uzatvorenia poistnej zmluvy. Z obsahu všeobecných, ako aj osobitných, podmienok pre životné poistenie nevyplýva pre žalovaného povinnosť preukazovať dôvody, pre ktoré poistenému nebol nárok na jednotlivú čiastkovú výplatu uhradený v plnej výške, ale len čiastočne. Uvedený záver potvrdila aj Národná banka Slovenska v podaní zo dňa 11.4.2017 adresovanom žalobcovi „... záväzok poisťovne predstavuje poistná suma a suma na vyplatenie predstavuje negarantovanú čiastku na vyplatenie, ktorá v sebe zahŕňa aj časť garantovanej poistnej sumy“. Navyše aj sám žalobca uviedol, že bol upozornený poisťovacím poradcom na okolnosť, že čiastkové výplaty nie sú garantované, avšak si myslel, že vývoj ekonomiky bude priaznivý a výplaty budú uskutočnené v plnej výške. Zistený skutkový stav nespochybnila ani výpoveď svedka Ing. A. Z.. Tento pre žalobcu ako nezávislý finančný poradca spísal len návrh na vklad poistnej zmluvy, ktorý následne zaslal na centrálu MBI a tá ho zaslala spoločnosti AIGLife. Poistnú zmluvu so žalobcom neuzatváral, preto sa nevedel vyjadriť k jej obsahu a poistným podmienkam.

1.3. Nadväzne na uvedené súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je neoprávnený, nakoľko predmetom sporu nebolo poistné, ale čiastkové výplaty, a preto v tomto smere zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zákonných ustanovení ohľadom vyplatenia zaručených poistných plnení. Poistná zmluva bola riadne uzatvorená, a žalobca ako spotrebiteľ nebol poškodený na svojich právach. Pri uzatváraní zmluvy v rámci akceptačného procesu žalobca bol oboznámený so všetkými informáciami a podmienkami poistného vzťahu relevantnými z hľadiska jeho platnosti. Pokiaľ žalobca mal pochybnosti, mohol podľa čl. 15 bod 5 všeobecných poistných podmienok pre životné poistenie, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy, zmluvu vypovedať. Toto právo má každý z účastníkov zmluvy do dvoch mesiacov po uzavretí poistnej zmluvy. Výpovedná lehota je osemdenná, jej uplynutím poistenie zanikne. Zmyslom tejto možnosti ukončenia poistenia v priebehu 2 mesiacov po uzavretí poistnej zmluvy je umožniť poisteným ukončiť dohodnuté poistenie v prípade, ak si po uzavretí poistnej zmluvy takýto dôležitý krok rozmysleli a z určitých dôvodov nechcú ďalej pokračovať v poistení. Žalobca, tak ako to vyplynulo z výsledkov dokazovania, túto možnosť nevyužil a naďalej platil poistné podľa poistnej zmluvy, čím súhlasil s podmienkami poistnej zmluvy.

1.4. Nedoplnil dokazovanie podľa návrhu žalobcu, pretože výsluch navrhovaných svedkov vzhľadom na výpoveď žalobcu by nemala vplyv na zistený skutkový stav.

1.5. Výrok o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. a úspechom žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Z obsahu výpovedí vyplýva, že každá strana tvrdí niečo iné. S poisťovňou Prvá Americko-Slovenská Poisťovňa a.s. uzavrel poisťnú zmluvu, s dojednanými zmluvnými podmienkami, na základe ktorej by mu mala táto spoločnosť vyplatiť po uplynutí 10 rokov sumu 169.919,-- Sk (5.460,-- €), po uplynutí 15 rokov sumu 196.919,-- Sk (6.536,-- €) a po uplynutí 20 rokov sumu 264.636,-- Sk (8.784,30 €). Jedinou obranou žalovaného je tvrdenie, že na uvedenej zmluve táto suma nie je garantovaná; garantovaná je 1/3 uvedených súm. „Jej vyplatenie (podľa tvrdenia žalovaného) - ale v akej výške ? - za akých podmienok ? - bolo a je viazané na ekonomickú situáciu spoločnosti.“ Aj tu nastáva problém, ktorý odignoroval aj zákonný sudca. Vo vyjadrení Národnej banky Slovenska zo dňa 26.5.2017 je konštatované, že banka pri svojom vyjadrení vychádzala z tvrdení poisťovacej spoločnosti. Tá údajne tvrdí, že podľa zistení Národnej banky Slovenska poisťovňa po ukončení tretieho roku poistenia mu (žalobcovi) každoročne zasielala listy s názvom „Finančný stav poistenia“. Takéto listy mu ale nikdy doručené neboli. Žiada žalovaného, aby takúto korešpondenciu preukázal. Navrhol súdu, aby vyzval žalovaného na predloženie osobného spisu klienta za účelom preskúmania informovanosti klienta zo strany žalovaného, ako aj zistiť ďalšie skutočnosti spojené s investovaním finančných prostriedkov, ktoré mu (žalovanému) zveril. Jeho návrhu ale vyhovieť nebolo. Navrhol, aby bola predvolaná svedkyňa JUDr. B. U., ktorá bola priamo účastná pri podpise zmluvy. Táto aj predvolaná bola, dostavila sa na pojednávanie dňa 4.6.2020, ale jej súd neumožnil vypovedať; tým mu bolo odopreté konanie pred súdom. Aj poisťovací agent p. Z. bol presvedčený o tom, že by klientovi mala byť vyplatená suma, na ktorej sa dohodli; potom je tvrdenie poisťovacieho agenta v rozpore s tvrdením žalovaného. Nie je pravda, žeby mal vedomosť o tom, že uvedené sumy nie sú garantované. Pokiaľ je to uvedené v zápisnici z pojednávania dňa 16.9.2013, ide o chybu pri písaní. Je pravdivé len jeho tvrdenie „aj mi povedali, že uvedené sumy nie sú garantované“; myslel tým žalovaného - jeho vyjadrenie na výzvu, ktorú pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a následne aj žaloby vo veci samej podala Mg. T.. To ale bolo po uplynutí 10 rokov od podpisu zmluvy. Na začiatku súdneho konania predložil podrobné analýzy o ekonomickom stave spoločnosti. Za celý čas súdneho konania žalovaný nebol schopný preukázať, aká ekonomická situácia by mala nastať, aby k plneniu došlo. Resp. žalovaný nepreukázal, ako on vníma ekonomickú situáciu v spoločnosti a prečo neboli splnené zmluvné podmienky. Žalovaný na poslednom pojednávaní tvrdil, že celá podstata tohto sporu je, že (žalobca) nie celkom rozumie podstate poisťového produktu investičného životného poistenia; tým potvrdil už zrejmú skutočnosť, že (žalobca) bol informovaný pri podpise zmluvy o úplne iných zmluvných podmienkach. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na opakované rozhodovanie a následné vyhovieť všetkým jeho návrhom; aby súd vykonal všetko ním navrhované dokazovanie.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobcom namietané skutočnosti týkajúce sa vyjadrenia NBS sú vo vzťahu k predmetu konania celkom marginálne a irelevantné. Kľúčovým faktorom vyplývajúcim z vyjadrenia NBS (právnickej osoby zriadenej ako nezávislej centrálnej banky Slovenskej republiky, do pôsobnosti ktorej patrí okrem iného aj regulácia poisťovníctva a ochrana finančných spotrebiteľov) je, že pri vyplatení čiastkovej poisťnej sumy žalobcovi postupoval v súlade s príslušnými právnymi predpismi a platnými dojednaniami uzatvorenej poisťnej zmluvy. Ak mal žalobca pripomienky k obsahu vyjadrenia NBS, mal dostatočne dlhý čas na to, aby si sporné body vyjasnil či už priamo s NBS alebo jeho obsah mohol spochybníť v prvostupňovom konaní a navrhnuť dokazovanie v tejto veci. Keďže tak žalobca neurobil, namieta (žalovaný) porušenie zákonnej koncentrácie konania (§ 154 C.s.p.) a v zmysle § 366 C.s.p. namieta použitie tzv. novôt v odvolacom konaní. Tento argument žalobcu tak odvolací súd nemôže zohľadniť. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žiadal súd, aby žalovaného vyzval na predloženie osobného spisu klienta a zároveň že mu súd nevyhovelo, žalovaný dôvodí, že k uvedenému úkonu zo strany žalobcu nikdy nedošlo. Okrem toho žalobca v odvolaní nešpecifikoval, kedy presne mal žalobca o predloženie osobného spisu

klienta (žalobcu) požiadať. Zdôraznil ustanovenie § 365 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého možno dôkazy na preukázanie odvolacích dôvodov predkladať iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania, a tak odvolací súd nemôže na predmetné nepreukázané tvrdenie žalobcu prihliadať. Vo vzťahu k nevyočutiu svedkyne - manželky žalobcu, dôvodil, že je vždy na konkrétnom sudcovi, vykonanie ktorého konkrétneho dôkazného prostriedku si zvolí - návrhom strán na vykonanie konkrétnych dôkazov nie je viazaný. Sudca pri rozhodovaní o voľbe dôkazného prostriedku zohľadňuje, čo už v predmetnom spore považuje za preukázané a čo ešte za sporné. Potrebu výsluchu jeho manželky žalobcu odôvodňoval tým, že bola pri podpise zmluvy. Podľa jeho názoru (žalovaného) však v čase, keď sa manželka žalobcu dostavila na súd, už neexistovala žiadna sporná skutočnosť týkajúca sa okamihu podpisu predmetného návrhu na uzatvorenie poistenia, a tak jej výsluch už nebol opodstatnený; jednak z dôvodu neexistencie spornosti ohľadom udalosti, ku ktorej by manželka žalobcu mohla vypovedať, a jednak z dôvodu, že o dôveryhodnosti jej výpovede bolo možné mať odôvodnené pochybnosti, keď ako manželka žalobcu má priamy záujem na výsledku konania. Nemožno tak hovoriť o porušení procesných práv žalobcu. V tejto súvislosti ešte uviedol, že manželka žalobcu ani predvolaná na pojednávanie dňa 4.6.2020 nebola. Je irelevantné tvrdenie poisťovacieho agenta o tom, čo bude v poistnej zmluve dojednané a má sa aj plniť, a jednak toto tvrdenie poisťovacieho agenta zo strany žalobcu je vytrhnuté z kontextu celej výpovede p. Z.. Tento svedok opakovane uviedol, že nemal vedomosť, aké podmienky boli v zmluve so žalobcom dohodnuté a nemôže sa vyjadriť k vyplateniu resp. nevyplateniu plnení, že nemá vedomosť, aké plnenia boli dohodnuté. Nespochybňuje (žalovaný), že je povinný splniť to, na čo sa v poistnej zmluve zaviazal, kľúčové v predmetnej veci je však to, že sa nikdy nezaviazal poskytnúť žalobcovi plnenie, ktorého sa žalobca v konaní domáha. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie celkom jasne, zrozumiteľne a dostatočne vysporiadal s odôvodnením skutočnosti, že sa na poskytnutie žalobcom uplatňovanej sumy nikdy nezaviazal, a teda že predmetná čiastka nikdy nebol právne nárokovateľná. Námietku žalobcu ohľadom chyby v písaní v zápisnici z pojednávania dňa 16.9.2013 považuje za účelovú. Žalobca touto zápisnicou disponoval od roku 2013, a preto mal dostatočný priestor na to, aby v prípade, ak v nej bola uvedená akákoľvek chyba, požadoval jej nápravu. Sám ale je presvedčený, že o chybu v písaní nešlo a skutočnosť, že žalobca vedel o tom, že uvedené sumy nie sú garantované, žalobca na predmetnom pojednávaní skutočne povedal. Žalobca ďalej zavádzajúco tvrdí, že (žalovaný) neuviedol, na základe akých predpokladov stanovil svoju projekciu predpokladanej výšky čiastkových výplát poistnej sumy uvedenej v návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy. Na objasnenie projekcie uvádza, že v roku 1999 bola projekcia stanovená na základe predpokladanej miery inflácie vo výške 7 % ročne a predpokladaného výnosu vo výške 13 % ročne. Za rok 1998 bola priemerná ročná inflácia 6,7 % a za rok 1999 bola priemerná ročná inflácia až 10,6 %. Spoločnosť dosiahla za rok 1999 podstatne vyššie zhodnotenie matematickej rezervy, vo výške 20,65 %. Z toho vyplýva, že predpokladané zhodnotenie, odhad inflácie v čase uzatvorenia poistnej zmluvy, sa zakladali na reálnej situácii na finančnom trhu v tom čase. Vývoj ekonomiky nikto nedokáže spoľahlivo predpovedať na dlhšie časové obdobie, teda na dobu trvania poistnej zmluvy. Zdôraznil, že hodnoty nie sú garantované, vzhľadom na to, že skutočné hodnoty podielu na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnote závisia od vývoja ekonomiky. Sporná projekcia čiastkových výplát poistnej sumy uvedená v návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy odzrkadľovala, o.i., aj indexovanie poistnej sumy po celú dobu poistenia, t.j. po dobu 20 rokov, pretože program indexácie bol dohodnutý ako súčasť poistnej zmluvy. Podstatou programu indexácie je zvyšovanie poistnej sumy a poistného v závislosti od miery inflácie, t.j. zvyšovanie poistnej sumy každý rok o dodatkovú hodnotu indexácie. Z toho vyplýva, že v čiastkových výplátach poistnej sumy, ktoré sú uvedené v predmetnom návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy, a ktorých vyplatenia sa žalobca domáha, bolo zohľadnené navýšenie dohodnutej poistnej sumy vo výške 7.884,61 € o 7 % ročne po celkovú dobu trvania poistenia. Keďže u žalobcu nedošlo k indexovaniu poistnej sumy, pretože nikdy neuhradil zvýšené indexované poistné, nemohla zodpovedať projekcia zhodnotenia jednotlivých čiastkových výplát uvedených v predmetnom návrhu skutočnosti. Odvolacie dôvody tak nie sú dané.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok); O.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu odvolací súd potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1,

ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ako správny, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Pre úplnosť ale, okrem toho, čo uviedol súd prvej inštancie, odvolací súd uvádza nasledovné.

6. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, na ktorú by musel odvolací súd prihliadať aj keď nebola uplatnená v odvolacích dôvodoch.

7. Žalobca v odvolaní dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

7.1. Je notóriou, že nesprávne právne posúdenie je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Žalobca v odvolaní presne neuvádzal, čoho sa súd prvej inštancie dopustil, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci a ako mal postupovať, aký zákon mal použiť, ako ho mal vykladať, teda mal postupovať tak, aby to zodpovedalo správne právnemu posúdeniu veci. Z tohto dôvodu potom odvolacia námietka dôvodná nie je. Odvolací súd uzatvára, že v posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

7.2. Rovnako neobstojí ani odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ neuvádzal, aký nesprávny procesný postup zvolil súd prvej inštancie, ktorým žalobcovi znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva a tieto práva ani presne neoznačil; neuviedol ani, akú intenzitu porušenie procesných práv dosiahlo, ktoré by odôvodňovalo záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Odvolateľ tak neposkytol odvolaciemu súdu konkrétne skutkové tvrdenia, ich odôvodnenie a preukázanie, aby ich mal možnosť hodnotiť v kontexte celého konania.

7.2.1. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ sa nahradil terminologicky novým pojmom „právo na spravodlivý proces“, ktorého obsahové znaky vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti, nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie opravného prostriedku a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude (dovolanie) prípustné vždy (m.m. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.6.2018, sp.zn. 8 Cdo 79/2017).

7.2.2. Ako je uvedené vyššie tento odvolací dôvod nesvedčí v prospech odvolateľa.

7.3. Odvolateľ ďalej dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tento odvolací dôvod neobstojí už len z dôvodu, že žalobca v odvolaní neuvádzal, podrobne, ktoré dôkazy v konaní pred súdom prvej inštancie navrhol vykonať, kedy, ktoré sporné otázky mali byť nimi odstránené. Skutočnosť, že jeho manželka bola prítomná pri podpise poisťnej zmluvy, a navrhol ju preto vypočuť ako svedkyňu, sama osebe nesvedčí o potrebe odstránenia spornosti otázok dôležitých pre rozhodnutie súdu o nárokoch žalobcu vo veci samej. Neobstojí teda ani tento odvolací dôvod a ak súd prvej inštancie nevykonal ďalšie žalobcom navrhované dôkazy, postupoval správne.

7.4. Napokon neobstojí ani posledný odvolací dôvod, a síce že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Odvolateľ neuvádzal presne,

aké sú prípustné ešte ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré ním neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré vtedy bez svojej viny uplatniť nemohol.

7.5. Už v samotnom návrhu na uzavretie životného poistenia č. XXXXXX (bod 3.1., 3.2.) sa uvádza, že hodnoty sú uvádzané vrátane podielu na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnoty. K zmenám uvedených hodnôt môže dôjsť aj následkom ocenenia rizík (bod 3.1.), že hodnoty nie sú garantované, vzhľadom na to, že skutočné hodnoty podielu na dodatkovom zisku a dodatkovej hodnoty závisia od vývoja ekonomiky (bod 3.2.). So všetkými podmienkami, skutočnosťami, uvádzanými už v návrhu na uzavretie poistnej zmluvy sa žalobca oboznámil a tento návrh aj dňa 18.8.2000 vlastnoručne podpísal. Odvolateľ ani len netvrdil, nieto preukázal, žeby v neskoršom období došlo ku zmenám poistnej zmluvy, žeby podmienky rozhodujúce pri uzatváraní poistnej zmluvy boli v neskoršom období zmenené. Nadväzne na uvedené potom nároky žalobcu uplatňované v predmetnom súdnom konaní nemajú základ už v ním predložených písomných dôkazoch, ktoré skutočnosť nepochybne nemohli vyvrátiť žalobcom neskôr navrhované ďalšie dôkazy.

7.6. Odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 5.11.2019, sp.zn. IV. ÚS 90/2019, podľa ktorého iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

7.7. Túto časť odôvodnenia odvolací súd uzatvára tým, že obsah odvolania žalobcu vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, nie je spôsobilý spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. V neposlednom rade a pre úplnosť odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali

alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003). Nie je relevantné tvrdenie odvolateľa o existencii vady, ale len zistenie (záver) súdu, že k tejto vade skutočne došlo (m.m. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8 Cdo 79/2017); viď tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 175/2013.

9. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. I, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

10. Žalovanému úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na

preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).